

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

XXI. De Sacerdote Idolorum Episcopum persequente, paralyti percusso & mortuo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64160](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64160)

& Episcopo, cuius meritis hoc munus adscribebant, plusquam absumere cum suis omnibus posset, apportant.

*QUOMODO DOMINO PRO-
tegente iētum securis euaserit.*

XX.

ERVVM tam lætis euentibus temptatio non defuit. Nam cum delendis & extirpandis fanis Idolorum & sacris diligentius instaret Episcopus, nucis arborem mirandæ pulchritudinis Idolo dicatam, ne scandalo esset rudibus, volebat incidere. Vicini autem, qui umbra eius & amenitate sæpe delictati fuerant, ne incidere eam, rogabant. Porro agri possessor vehementius irasci atq; indignari cœpit, aliiq; modeste agentibus, hic minis & clamoribus longius assistens furorem cordis euomuit. Itaq; quasi paululum furore sopito, silentio à tergo accedit nulloq; sperante securim bellicam utriusq; manibus leuans caput Episcopi ferire visus est. Sed illo præsentiente atq; in aliam partem ruente, bipennis casto vulnere in trabem pontis, iuxta quem stabat, perlata est, tam foriter, vt à feriente reduci non posset. Accurrūt omnes, comprehendunt, trahūt, scindunt infelitem illum, & nisi per interuentum Episcopi, eadem securus trucidassent.

*DE SACERDOTE IDOLO-
rum Episcopum persequente, para-
lysi percusso & mortuo.*

XXI.

TTONE sic à periculo liberato, percussore suo de manibus percutientum saluato, ALBERTVS presbyter ad TEVTONICAS se partes

ver-

vertens profundius inclinatur, Deo, Sancto Michaeli in
 VVABENBERG fratrum orationibus, gratias agit pro salu-
 te. Et conuersus ad Episcopum, En, inquit, scutum ora-
 tionis fratrum, protectio sancti Michaelis Archangeli. De
 arbore vero ne incideretur, tandem ciues multis precibus
 obtinuerunt, iureiurando affirmantes nihil vnquam di-
 uinitatis vel sanctitatis arbori se adseueraturos, neq; numi-
 nis vel idoli alicuius vice se illam habituros; sed magis
 pro vtilitate fructuum & vtilitate vmbrae. Omnibus
 ergo quæ ad cultum fidei spectant rite ordinatis, dum ad
 alia loca pararet iter, ab vniuersis maioribus natu pruden-
 tioribus ciuitatis, rogatus est, vt quia Deus cum illo erat,
 & multa eis bona ostenderat, ducem VROCIZLAVM, cuius
 offensam grauib; culpis incurrerant, eis placare studeret,
 atq; hoc facto cuncta circa se studia sua deauraret. Annuit:
 elegit viros honorabiles ad responsa accipienda siue red-
 denda idoneos; ducem adiit, preces fundit, accusat popu-
 lum & excusat. Deinde potenti suadela mitigat indigna-
 tionem, iubet, obsecrat, facit cõpositionem, pacatisq; ad
 perfectum omnibus missis cum colegatis pacem affert ci-
 uitati. Hinc toti Ecclesiæ valescens miris affectionib; Iv-
 LINA M ire dimittitur. Maligni vero sacerdotes pleni dæ-
 monibus, cum iam aperte nõ possent, vel per insidias seruo
 Dei nocere moliti sunt. Condueta enim magna licariorũ
 manu, viam abeuntis in arctiorib; nauigij locis obsederũt;
 suis amicis istarum rerum nescijs, mortem Episcopi, quasi
 per diuinationem prænunciantes. At vbi ad insidias ventũ
 est, hostes arma corripunt, funambulos tenent, nauigãtes
 inuadunt, Episcopi sanguinem super omnia sicientes, STE-
 TINENSES vero & comites Episcopi arma rapiunt, ex rate
 prosiliunt partim terra partim aqua cõsistunt, vim viribus
 audacter arcentes. Cumque aliquam diu pugnatum esset,
 hi

hi qui de insidijs erant, à STETINENSIBVS cœperunt agnosci, confusi de facto fuerunt. At sacerdos qui hæc machinatus erat eadem hora domi cum amicis residens paralyti vehementissime cœpit vexari, languore suis cum Dijs non immerito laniantibus. Cumq; ore, oculis, ac tota facie distorta, frontem ad scapulas verteret, miserabili corporis agitatione in mortem solueretur, ait, Hæc patior propter insidias & mala quæ contra OTTONEM feci. In hac voce vitam finiuit. Tantus autem fœtor subsequutus est, vt Pluto ipse infernalis, vel quisquis illic est maximus, ab huius faucibus spirare putaretur. Item alius quidam de sacerdotibus OTTONI contrarijs cum ad negotia sua cum institoribus fortè nauigaret, in insulam quandam nauæ, vt adsolet, ad suas commoditates applicuissent, iste alienata mente, nec vultu nec voce sanum quid agens, à comitibus notatus est. Cumq; seorsum ab alijs insula veluti per amentiam vagaretur, iuuenes quidam quasi per lasciuiam secuti, delirum fune persequuntur, ad arborem ligant, ac cædunt. Ille vero incautis motibus vinculorum impatiens solvere se luctabatur. Sed diuino iudicio cõfectus per funem qui collo iniectus erat, intercluso anheliu mortuus est.

QUOMODO IVLINENSES

*exemplo Stetinsium de apostasia
resipuerint.*

XXII.

PISCORVS autem Dei protectus auxilio cum IULINAM venisset, nihil ibi inuenit aduersitatis. Omnes enim redargutiones de apostasia seu de alijs excessibus patienter ferebant, indigna & mala opera sua dignis emendationibus ad eius doctrinam expurgare